

Sygn. akt IV CSK 415/15

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z powództwa "A." Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B.

przeciwko A. K. i H. K.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 14 grudnia 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej A. K.

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

z dnia 31 października 2014 r., sygn. akt V ACa 553/14,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

W skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 31 października 2014 r. pozwana A. K., zarzucając naruszenie przepisów prawa materialnego art. 410 § 1 i 2, art. 405, 370 i 5 k.c. oraz art. 41 § 2 k.r.o., uzasadniła wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania potrzebą ich wykładni oraz występowaniem na tle jednego z nich istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.).

Stosownie do art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może zostać osiągnięty jedynie przez powołanie i właściwe uzasadnienie powołanych przesłanek, a rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego o przyjęciu skargi do rozpoznania następuje na podstawie oceny, czy powołane przez skarżącego okoliczności, przy uwzględnieniu wymaganego uzasadnienia, stanowią podstawy przyjęcia skargi.

Pozwana nieskutecznie powołała się na przesłanki wymienione w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c., gdyż nie przedstawiła właściwego ich uzasadnienia. Skarżąca każdemu z przepisów powołanych w ramach podstaw kasacyjnych przypisała kolejno, z zachowaniem porządku, w jakim zostały wymienione w skardze, jedną z przesłanek w postaci potrzeby wykładni danego przepisu bądź wystąpienia na jego tle istotnego zagadnienia prawnego. Takie sformułowanie uzasadnienia wniosku świadczy o tym, że skarżąca w niedopuszczalny sposób połączyła poszczególne przesłanki przyjęcia skargi do rozpoznania z podstawami skargi, narzucając konieczność przeprowadzenia przy ich badaniu jednoczesnej oceny zasadności samej skargi. Za powołaniem się na przesłanki przyjęcia skargi do rozpoznania w istocie kryje się jedynie oczekiwanie zbadania prawidłowości zaskarżonego rozstrzygnięcia, nie zaś dokonania wykładni przepisów prawnych

budzących rzeczywiste i poważne wątpliwości bądź rozstrzygnięcia zagadnienia, o którym mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Niezależnie od tego, skarżąca nie przedstawiła wymaganej argumentacji prawnej pozwalającej przekonać, że powołane przesłanki w sprawie wystąpiły. Odnosząc się do poszczególnych przepisów wymienionych w skardze, pozwana poza stawianiem kolejnych pytań będących wyrazem jej wątpliwości co do dokonanej przez Sąd odwoławczy wykładni bądź niezastosowania tych przepisów w sprawie, nie przedstawiła stosownej juretrycznej argumentacji mogącej świadczyć, że ich wykładnia budzi poważne wątpliwości lub że na ich tle pojawił się istotny, abstrakcyjny, wywołujący kontrowersje problem prawny, który wymagałby rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy. Nie jest też wystarczające na uzasadnienie przyczyny przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. powołanie się na jednostkowe orzeczenie Sądu Najwyższego bez wykazania, że rozbieżność w orzecznictwie rzeczywiście występuje, jest istotna i prowadzi do odmiennych rozstrzygnięć w takich samych okolicznościach faktycznych i prawnych.

Należy jednocześnie stwierdzić, że postawione w skardze kwestie zostały sformułowane przez skarżącego z pominięciem ustalonych istotnych okoliczności mających zasadniczy wpływ na ostateczną ocenę Sądu co do zasadności powództwa.

Z omówionych przyczyn Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania ze skargi na rzecz strony przeciwnej nie orzeczono w związku z tym, że odpowiedź na skargę została wniesiona po terminie, a zatem bezskutecznie (art. 167 k.p.c.) oraz iż wniosek o ich zasądzenie nie został powiązany z wnioskiem o odrzucenie skargi.